

FORDELINGSEFFEKTER 26. januar 2019

Arveafgiften er fornuftig og bør øges

Skat på arv er et fornuftigt princip. Når vi skal skaffe penge til at finansiere vores velfærdssamfund, er arveafgiften langt at fortrække frem for skat på arbejde. Derfor bør vi droppe snakken om at fjerne arvebeskatningen og i stedet indføre en progressiv arveafgift.

Kontakt

Kommunikationschef

Jesper Kirkbak

📞 50 73 71 34

✉️ jk@ae.dk

DEBATINDLÆG

Skrevet af

Erik Bjørsted
Cheføkonom

Thomas Wilken
Analytiker

I det forgangne år er debatten om arveafgiften blusset op i medierne. Debatten har været fyldt med følelsesladede ord som "dødsstat" og billeder, hvor man kan se skattefar, som en anden ligrøver, komme om natten og frarøve børnene deres arv.

Anledningen til den ophedede debat har været forslaget fra de Konservative og Liberal Alliance om, at arveafgiften helt skal afskaffes. Liberal Alliance har i debatten endda fremført, at vi skal "have fjernet den skat, der gælder for den hårdtarbejdende kassedame eller fabriksarbejder".

Netop dette argument afslører, hvor meget debatten er præget af følelser og myter. Fakta har desværre ikke fået lov til at fylde i debatten. Det er nemlig ikke kassedamen eller fabriksarbejderen, som har udsigt til den store gevinst ved at afskaffe arveafgiften. Det er derimod bankdirektørens børn, som for alvor kommer til at profitere af at afskaffe arveafgiften. Hovedparten af os vil ikke få synderlig gavn af en lavere arvegift, hvis overhovedet nogen.

De fleste arvinger betaler faktisk slet ikke arveafgift. I 2019 skal man arve mere end 295.300 kr. før man skal betale arveafgift. 55 pct. arver mindre end bundgrænsen og betaler dermed slet ikke arveafgift.

De, der arver mest, har selv de største formuer. De 10 pct. som efterlader mest, efterlader i gennemsnit 5 mio. kr. Deres børn har i forvejen en gennemsnitlig nettoformue på knap 1,8 mio. kr., og tilhører dermed allerede de 10 procent med de største formuer. Fjerner man arveafgiften vil det altså være endnu en skattelettelse målrettet de rigeste, og hvor arvingerne i øvrigt ofte er over 50 år.

Fjerner man arveafgiften vil det også skævvride landet. De største nettoformuer efterlades i Nordsjælland og omkring hovedstaden, mens de laveste nettoformuer efterlades i Sydsjælland, Lolland-Falster og Nordjylland.

Vælger man at fjerne arveskatten, tilfalder den store gevinst altså arvingerne af personer, der bor i Nordsjælland og omkring København, mens der ikke er meget i gevinst til arvingerne af personer, der bor i udkantsområderne.

Som argument mod arvebeskatningen har det været fremført, at arvebeskatningen medfører lavere opsparing, så der bliver færre penge til investeringer, som kunne øge Danmarks velstand. Argumentet holder ikke.

For det første afhænger investeringerne på langt sigt af investeringslysten hos virksomhederne og af det internationale renteniveau. Ikke af opsparingen hos hr. og fru Danmark.

For det andet sparer vi allerede meget op. Der spares op til pension i stor stil, ligesom forbrugerne er meget tilbageholdende med at forbruge og virksomhederne har meget store overskud. De manglende investeringer herhjemme efter krisen skyldes ikke mangel på opsparing, men mangel på rentable projekter eller at virksomhederne tænker for kortsigtet og derfor afholder sig fra større investeringer.

Skat på arv er faktisk et fornuftigt princip. Når vi skal skaffe penge til at finansiere vores velfærdssamfund, er arveafgiften langt at fortrække frem for skat på arbejde. Arveafgiften har ingen negative effekter på arbejdsudbud eller vækst. Dermed vil det heller ikke gavne økonomien at afskaffe arveafgiften.

Det er også derfor, at Det Økonomiske Råd ved deres gennemgang af det danske skattesystem i 2008 anbefalede at lægge større vægt på arveafgiften i forhold til andre kapitalindkomstskatter. I Norge har de afskaffet arveafgiften selvom 23 ud af 25 af Norges førerende økonomiprofessorer anbefalede det modsatte.

Ud fra en økonomisk betragtning burde vi faktisk indføre en progressiv arvebeskatning. Fx kunne man fordoble afgiftssatsen fra de nuværende 15 procent til 30 procent for den del af arven, som overstiger 750.000 kr. Det vil indbringe et merprovenu til statskassen på 2 mia. kr.

Regeringen har desværre allerede sænket arveafgiften for de familieejede virksomheder. Lempelserne har skabt et skattehul, som også OECD påpeger. Det betyder, at man kan placere sin formue i en virksomhed, som ved overdragelsen kun beskattes med 5 procent i stedet for 15 procent.

Derudover har vismændene påpeget, at skattelettelsen kan være skadelig for produktiviteten, fordi det ikke nødvendigvis er børnene, som er de bedste til at drive virksomheden videre. Derfor bør skattelettelserne til de familieejede virksomheder annulleres. Samme anbefaling kom OECD med i sidste uge, da de offentliggjorde deres rapport om den aktuelle situation i dansk økonomi.

En afskaffelse af arveafgiften vil blot være endnu en gave til de mest velstillede i vores samfund, og som ikke øger dansk økonomis velstand. Derfor bør vi droppe snakken om at fjerne arvebeskatningen og i stedet indføre en progressiv arveafgift.

Bragt i Politiken d. 26. januar 2019